

“Al heb ik modder aan mijn voet
En zwarte vegen op mijn snoet
Ik ben prinses, begrijpt u wel
Geloof me wat ik u vertel”

De koningin is zeer verbaasd
Bedenkt daarom ietwat gehaast:
“Ik leg onder haar zachte bed
Een minuscule kleine erwt”

De dag daarop aan het ontbijt
Daar zegt die lieve mooie meid:
“Sinds deze nacht ben’k bont en blauw”
Waarop de prins roept: “word mijn vrouw!”

